Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція вôдъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ. въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 171. Четверъ 1 (13) Серпня 1891. Рôкъ I.

Франція и Россія.

Торжества Кронштадскй запаморочили були обѣ стороны, що на нихъ братали ся, такъ дуже, що они на хвильку забули тй рôзницѣ, якй дѣлять ихъ вôдъ себе. За то теперь по великихъ обôймахъ настала холодна розвага и тй, що ще недавно такъ сердечно обôймали ся, говорять собѣ такй компліменты, якъ та пара залюбленыхъ, що поперечить ся зъ собою и стане говорити собѣ правду въ очи. Зъ тои правды добувають ся на верхъ не однй цѣкавй рѣчи, факты про котрыхъ доси мало що и знало ся. Такъ н. пр. выйшовъ ажь теперь на верхъ повный змѣсту тоастъ ґен. Чернаєва; телеґрамы подали були лишь послѣдне речене зъ него. На пирѣ въ Москвѣ сказавъ Чернаєвъ:

„Я зрôсъ при голосѣ бубна и выховувавъ ся на поли битвы, тому и мои слова будуть военно звучати. Коли мы пôдъ Севастополемъ бороли ся зъ французскою арміею, то все таки мы не були собѣ взаимно ворогами. Бувъ то скорше лицарскій турніръ, якъ вôйна. Я самъ бувъ свѣдкомъ того, якъ въ часѣ застановленя борбы Французы и Россіяне братали ся. Тй взаимнй симпатіи задержались ажь доси, а я крѣпко перекопаный, що колибъ Франція мала вôдозвати ся до насъ: „Творѣть свои батальоны („Forme vos bataillons!“) то той покликъ знайде могучій вôдгомôнъ Россіи. Я пôдношу длятого мою чарку въ честь славного французского народу, въ честь его хоробнои арміи и фльоты.“

Радикальный посолъ Лепелетіе называе въ ґасетѣ „Paris“ ту бесѣду Чернаєва вôдгомономъ Марсиліянки вôдъ стола, на котрôмъ попри величезнй рыбы стояли ще и цѣлй батеріи шампана — значить ся Чернаєвъ говоривъ по пяному. Лепелетіе каже дальше такъ: Самъ царь въ двохъ своихъ письмахъ не посунувъ ся такъ далеко, якъ сей ґенералъ. Публичне мнѣне въ Франціи, хочь бы й якъ оно було въ теперѣшну пору ентузіястично настроене, не смѣе выходити поза слова высказанй царемъ. Царь Александеръ не сказавъ нѣчого о тôмъ, що на даный знакъ зъ надъ береговъ Секваны мають въ Россіи формувати ся батальоны вôдъ Вислы ажь по Камчатку. Колибъ мусѣвъ бути даный знакъ, то булобъ навѣть лѣпше, щобы выйшовъ зъ надъ Невы вôдъ царя. Россійскй симпатіи для насъ тѣшать насъ, але не треба имъ приписувати бôльшого значеня якъ то, зъ якого они выходять... Що до тоасту ґенерала, то треба судячи о нѣмъ мати на увазѣ мѣсце и пору. Крикнѣмъ собѣ зъ цѣлои душѣ: Най жие Россія! Мы републиканe готовй ще зъ чемности крикнути: „Най жие императоръ!“ Але стережѣмъ ся пôдносити легкодушно окликъ военный „Aux armes, Citoyens!“ Поки що Марсиліянка позôстане мирною пѣснею...

Отъ такъ промавляють теперь до себе тй, що ще недавно такъ сердечно братали ся. Але може поза тыми неофіціяльнымъ дорѣканемъ єсть якась тѣснѣйша звязь мѣжь Франціею а Россіею? Годѣ на то вôдповѣсти зовсѣмъ певно. Крôмъ тои вѣсти, яку подала була свого часу „Times“ о союзѣ мѣжь Россіею а Франціею, не дôсталось доси нѣчого бôльше ширшой вѣдомости. Всежь таки незвычайнй обявы французско-россійскои дружбы занепокоили въ великôй мѣрѣ интересованй державы а особливо Нѣмеччину. Вправдѣ нѣхто не хоче тому вѣрити, щобы мѣжь Россіею а Франціею прийшло дѣйстно до формального союза, але всѣ суть того переконаня, що колибъ навѣть союза и не заключено, то вôнъ такъ добре якъ бы и истнувавъ. Ось яку дуже замѣтну кореспонденцію дôстала „Pol. Corr.“ зъ Берлина:

„Справоздавець „Timesa“ — каже ся въ тôй дописи — припускаючи, що его сензаційнôй вѣсти о заключеню союза межи Россіею а Франціею, нѣхто не повѣрить, зазначивъ заразъ, що на того рода оспорюване не треба класти великои ваги, бо вôнъ може завѣрити, що дôставъ ту вѣсть вôдъ совѣстнои и добре поинформованои особы. Вôнъ єсть длятого въ тôмъ положеню, що може обставати при тôй вѣсти, хочь она, крôмъ Франціи, не знайде нѣгде вѣры. Найбôльше покликанй орґаны публичного мнѣня въ рôзныхъ краяхъ высказують оправданй сумнѣвы о правдивости сеи вѣсти а — що найбôльше замѣтне — россійскй ґазеты о нѣй мовчать. Певно, що треба буде ще довшого часу, щобы въ сѣй справѣ можна щось точного сказати, бо колибъ въ самôмъ дѣлѣ заключено союзъ межи Россіею а Франціею — якъ то каже кореспондентъ „Times-a, то треба бы припустити, що оба правительства поки що роблять зъ того ще політичну тайну. Якась недискреція пôдрядныхъ урядниковъ або лишь отъ такъ киненй замѣтки высоко поставленыхъ осôбъ, дадуть можнôсть робити хиба лишь зовсѣмъ непевнй заключеня. Въ тутешныхъ політичныхъ кругахъ припускають поки що, що вѣсть подана „Times-омъ“, опираєсь на якôйсь пересадѣ того, що фактично стало ся. Тутъ уважають до якоись мѣры яко само собою зрозумѣле, що межи адміраломъ Жерве а россійскими достойниками вели ся переговоры; щось такого дѣє ся майже завсѣгды тогды, коли якійсь высокій урядникъ або достойникъ войсковый якогось краю зъявить ся въ урядовôй місіи на дружнôмъ дворѣ. Такожь не уважають тутъ за зовсѣмъ выключену можнôсть, що переговоры межи французскимъ адміраломъ а сею або тою высокопоставленою особистостію россійскою списано

ЗА ХЛѢБОМЪ.

ПОВѢСТЬ

ГЕНРИКА СѢНКЕВИЧА.

(Дальше.)

— Веслуй, якъ довго смерть передъ нами.

Орликъ зачавъ знову веслувати. Тымчасомъ Лаврови було гôрше и гôрше. Хвилями мавъ горячку, хвилями не мавъ, але стававъ щоразъ слабшимъ. За богато вже було терпѣня на его старе, втомлене тѣло. Зближавъ ся конець и спокôй великій, полекша вѣчна. Въ саме полудне збудивъ ся и сказавъ:

— Марисю, я вже завтра не дочекаю. Ой дѣвчино, дѣвчино! бодай я бувъ зъ Липинець не выѣхавъ и тебе не вывѣзъ. Але Богъ милосерный! Нагорювавъ ся я не мало, то вôдпустить менѣ мои грѣхи. Поховайте мене, якъ будете могли, а тебе най Орликъ вôдведе до старого пана до Нового Йорку. То добрый панъ, вôнъ змилуе ся надъ тобою, дасть тобѣ на дорогу и вернешь до Липинець. Я вже не верну. О Боже, Боже милосерный, дай-же моѣй души, якъ птичцѣ, тамъ полетѣти и бодай побачити!

Ту горячка напала его и вôнъ почавъ говорити: „Пôдъ Твôй покровъ прибѣгаемъ, Богородице Дѣво!“ Наразъ крикнувъ: „Не кидайте мене до воды, бо я не песъ,“ — а потôмъ очевидно пригадавъ собѣ, якъ зъ нужды хотѣвъ топити Марисю, бо знову сказавъ: „Дитино моя, прости менѣ, прости!“...

Она бѣдна лежала у головы его и плакала... Орликъ веслувавъ, а слезы дусили его за горло.

Вечеромъ выпогодило ся. Въ хвили заходу показало ся сонце надъ залитою околицею и вôдбило ся въ водѣ довгимъ золотымъ пасмомъ. Старый зачавъ конати. Однакожь Богъ змилувавъ ся и давъ ему смерть погôдну. Зъ початку повтарявъ жалôбнымъ голосомъ: „Вôдъѣхавъ я зъ Польщи, зъ тамтои землѣ...“ але потôмъ въ горячцѣ здавало ся ему, що до неи вертає. Ось здаєсь ему, що старый панъ зъ Нового Йорку давъ ему грошѣ на дорогу и на вôдкупно кольоніи, и обое зъ Марисею вертають до Липинець. Суть на океанѣ, корабель плыве день и нôчь, корабельники спѣвають. Потôмъ бачить сю пристань въ Гамбурзѣ, зъ котрои выѣхавъ, рôжнй мѣста миготять ему передъ очима, нѣмецку мову чути всюды, але потягъ летить впередъ. Отже Лавро чує, що щоразъ близше до дому, якась радôсть розпирає му груди, воздухъ якійсь иншій, любый долѣтає до него зъ родинныхъ сторôнъ. Що се? граница. Бѣдне хлопске серце бє, якъ молотомъ... Ѣдьте дальше! Боже, Боже! а се вже и поля и грушѣ Мацька... ихъ хаты сѣрй и костелы. Тамъ хлопъ въ баранковôй шапцѣ ходить за плугомъ. Вôнъ простягає руки до него зъ воза потягу. — Ґаздо, ґаздо!... говорити не може. Ѣдуть дальше. А тамъ що? Мѣсто Приремблѣ, а за Приремблями Липинцѣ. Идуть обое зъ Марисею дорогою и плачуть. На дворѣ весна. Збôже цвите, хрущѣ гудуть въ воздусѣ, въ Приремблахъ звонять на „Ангелъ Божій“... Исусе! Исусе! за що тôлько щастя ему грѣшному? Ще черезъ сей горбокъ, а тамъ вже хрестъ и дорогосказъ и липинецка граница. Вже не идуть, але... неначе летять на крилахъ, вже на горбку, при хрестѣ, при дорогоказѣ. Хлопъ кидає ся на землю и ажь реве зô щастя и землю цѣлує и лѣзе навколѣшки до хреста, обôймає его руками: вже єсть въ Липинцяхъ. Такъ єсть. Вôнъ вже въ Липинцяхъ, бо лише мертве его тѣло спочиває на поромѣ, що блукає по водѣ, а душа его полетѣла тамъ, де єи щастє и спокôй-

Надармо дѣвчина заводить надъ нимъ: Тату, татуню! Бѣдна Марисю, не верне вôнъ вже до тебе. Єму за добре въ Липинцяхъ.

Надôйшла нôчь. Орликови выпадала вже тыка зъ рукъ вôдъ весловання и голодъ докучавъ. Марися клячала надъ тѣломъ батька и

на паперы и що взаимне порѣвнане и поправлене дотычныхъ протоколôвъ потверджено поставленемъ пôдписôвъ особъ, котрî брали въ тôмъ участь. Такî письма, коли они мають дѣйстно бути, мали бы лишь якусь историчну вартôсть, а межи ними и дѣйстнымъ союзомъ була бы значна рôзниця.

Але най тамъ буде якъ хоче, то вже нинѣ можна то сконстатувати, що гостина францускои ескадры въ Россіи, чи бы она увѣнчала ся заключенемъ договору мѣжь обома краями, чи нѣ — се послѣдне есть имовѣрнѣйше — выстала, щобы выкликати въ Франціи зворужене, котре ледви може бути бôльше, якъ колибъ було вже чорне на бѣлôмъ постановлено, що Франція середъ всѣлякихъ обставинъ може при якихсь трудностяхъ зъ другими краями числити на безвзглядну помôчь Россіи. Що таке припущене може бути лишь хибне, не треба и доказувати, бо навѣтъ якійсь союзъ Россіи зъ Франціею не дасть ся инакше подумати, якъ лишь, що вôнъ мавъ бы хиба лишь кôлька строго обмеженыхъ случаѣвъ на оцѣ. А хочь можна припустити, що „францускî карабины стануть самî вôдъ себе стрѣляти“, колибъ прийшло до якоись войны межи Россіею а другою великою державою, то зъ другои стороны трудно повѣрити, щобы Россія выступила заразъ зачѣпно, скоро бы Франція, выступаючи выключно въ францускôмъ интересѣ, хотѣла розпочати вôйну, до котрои вôдъ 21 лѣтъ неутомимо приготовлюесь.

Але публичне мнѣне не дасть ся въ жаднôмъ другôмъ краю такъ легко баламутити якъ въ Франціи и тамъ нинѣ вѣрять тому, що Франція вже не стоить сама, що еи россійскій приятель станесь въ будучности еи товаришемъ оружія, на котрого може середъ всякихъ обставинъ на певно числити. Що францускa оцѣнка своеи власнои вартости такимъ припущенемъ немало пôйшла въ гору, на то суть доказомъ вôдзывы бôльшои части орґанôвъ публичного мнѣня въ Франціи. Здаесь бути немаловажною рѣчею, щобы въ другихъ краяхъ не глядѣли на тî факты оптімістично и не дались баламутити, лишь мали ихъ добре на оцѣ, бо они може въ недалекôй будучности можуть стати ся мѣродайными для подѣй.

Переглядъ політичный.

Староческî послы соймовî задумують зъ початкомъ осени скликати вѣче своеи партіи, щобы нарадитись, якъ мають поступати дальше въ соймѣ.

Совѣтникъ двору въ найвысшôмъ трибуналѣ судовôмъ, бар. Спенсъ-Боденъ именованый шефомъ секціи въ міністерствѣ справедливости на мѣсце перенесеного въ сталый станъ спочинку и покликаного до палаты панôвъ Джуліяніого.

Урядова ґазета вѣденьска оголосила розпорядженє міністерства справъ внутрѣшныхъ дозволяюче политичнымъ урядникамъ адміністраційнымъ почавши вôдъ шестои клясы ранґи и висше носити у внутрѣшнôй службѣ, при выконуваню функцій урядовыхъ, сполученыхъ зъ особливымъ напруженемъ фізичнымъ, блюзы уніформовî.

Сербскій король приѣхавъ дня 11 с. м. о назначенôй годинѣ до Ишлю, де на дворци повитавъ его Е. Вел. Цѣсарь Францъ Іосифъ дуже сердечно. Молодый король значно змѣнивъ ся и въ наслѣдокъ малого чорного заросту, выглядае вже на старшого молодця. Оба монархи поѣхали зъ дворця до готелю, де Е. Вел. Цѣсарь перебувъ около чверть години. Незадовго потôмъ ревізитувавъ кор. Александеръ Е. Вел. Цѣсаря. Въ ґалевôмъ обѣдѣ взяло участь 24 особъ. Тоастôвъ не пôдношено нѣякихъ.

Въ готелю „Елисавета“, де ставувъ король и его свита, мешкають такожь ґр. Кальнокій, австрійскій посолъ зъ Бѣлграду бар. Темель и сербскій посолъ Симичь. Загально говорять, що ся гостина мае досыть велике значѣне політичне.

Въ Парижи и Вѣдни ходила вôдъ кôлькохъ днѣвъ поголоска о лихôмъ станѣ здоровля нѣмецкого цѣсаря. Говорено навѣтъ, що до Кіль покликано до цѣсаря дра Берґмана зъ Берлина. Поголосцѣ тôй заперечують теперь рѣшучо и кажуть, що цѣсарь Вільгельмъ есть зовсѣмъ здоровъ.

Наконець дочекались Парижане приѣзду вел. кн. Алексѣя. Вел. кн. приѣхавъ вчера а численно зôбрана на перонѣ публика витала его неутихаючими окликами: „Най жие Россія!“ „Най жие царь!“ „Най жие вел. кн. Алексѣй!“ Оденъ зъ Французôвъ подавъ женѣ князя хорошу китицю зъ рожь. Вел. князь подякувавъ за таке принятѐ, але й заразъ, щобы не допустити до дальшихъ маніфестацій выйшовъ бôчными дверми и вôдъѣхавъ чимъ скорше до готелю.

По полудни вôдбувъ ся концертъ въ городѣ Тілерійскôмъ а музика грала на перемѣну имнъ россійскій и Марсиліянку, а публика пôдносила безустанно оклики въ честь Россіи, царя и вел. князя. О 5 год. по полудни принимавъ вел. князь міністра справъ заграничныхъ Рібота.

„Fremdenblatt“ обговорюючи гостину сербского короля каже, що Австро-Угорщина не мае иншого бажаня, якъ лишь то, щобы Сербія культурно и економічно розвивала ся и щобы еи внутрѣшна політика розвивала ся успѣшно. Що до сеи послѣднои то насувають ся однакожь сумнѣвы и Австро-Угорщина мусить пильно слѣдити за тымъ, що дѣе ся въ Сербіи, тымъ бôльше, що вôдъ коли въ Сербіи запанувала партія радикальна, выходять зъ вôдтамъ частî напасти на австро-угорску монархію. То не може бути зъ користію для Сербіи и то мусѣли вже добачити и теперѣшнî володѣтелѣ въ Сербіи. Король повернувши зъ гостины въ Петергофѣ и Ишлю коли вступить на престолъ, то знайде симпатію и пôдпору въ обохъ сусѣдныхъ дворахъ.

Новинки.

— **Именованя.** Ц. к. Краева Рада шкôльна именувала Андрѣя Ольшаньского сталого учителя въ Кривчи, сталымъ учителемъ въ Посадѣ сянôцкôй; Николая Стеткевича зъ Ходачкова сталымъ учителемъ въ Пôзнанцѣ черманьскôй; Алексѣя Гайдукевича въ Постолôвцѣ сталымъ учителемъ въ Заднишôвцѣ; Филипину Мисиньску сталою учителькою въ Пôдмойсцяхъ.

— **Справы особистî.** Е. Цѣс. и Кор. Выс. Архікн. Леопольдъ Сальваторъ разомъ зъ своею женою Найдост. Архікняг. Блянкою вернули дня 10 с. м. вечеромъ зъ Надвôрны до Львова. — Ґр. Авт. Водзіцкій обнявъ заступстве департаменту дорогового въ краевôмъ Выдѣлѣ на мѣсце выѣхавшого на урльопъ п. Едварда Енджейовича.

— **Новый урядъ почтовый** входить въ житє вôдъ 1 вересня въ Завадцѣ повѣта турчаньского зъ звычайнытъ обемомъ чинности. До сего уряду придѣлено громады Завадку, Молдавско, Рыкôвъ, Бахновате, Задѣльско, Довжки, Криве, Росохачь, Мыта и Сухій потôкъ. Урядъ почтовый въ „Завадцѣ коло Сморжа“ одержить полученє зъ урядомъ почтовымъ въ Сморжу почтою пѣшою. Истнуючій уже урядъ почтовый въ Завадцѣ повѣту калуского буде называтись вôдъ 1 вересня „Завадка коло Калуша“.

— **Зъ Бережанъ** доносять, що инжиніры покôнчили вже въ тамошныхъ сторонахъ трасувати зелѣзницю зъ Галича на Бережаны до Тернополя але мѣсце на дворець вызначено ажь коло Потуторôвъ дальше якъ на милю вôдъ мѣста. Зелѣзниця зъ Ходорова мабуть не буде теперь будувати ся.

— **Великій огонь** навѣстивъ двôръ въ Купчу. селѣ положенôмъ коло Буска, власнôсть п. Юрія Ло-

---

перерыванымъ голосомъ вôдмавляла молитвы, а довкола ажь до самого краю видокруга видко було лише воду и воду.

Вплили въ корыто якоись бôльшои рѣки, бо струя несла знову скорше поромъ. Поромомъ вже годѣ було правити. А може то яри и крутî виры надъ ямамы степовыми, бо часто несло ихъ коломъ. Орликъ чувъ, що силы не стае ему; ажь наразъ зôрвавъ ся на ноги и крикнувъ:

— Боже! Тамъ свѣтло!

Марися глянула въ сторону, въ котру вôнъ вытягнувъ руку. Справдѣ далеко-далеко блискавъ неначе огонь, зъ котрого пасмо вôдбивало ся въ водѣ.

— То човенъ зъ Клерсвіль! — говоривъ Орликъ скоро. — Янкесы выслали его на ратунокъ. Кобы насъ не минули... Марисю, уратую тебе! Гопъ — гопъ!

Рôвночасно веслувавъ зъ всѣхъ силъ. Огонь рôсъ въ ихъ очахъ, а въ червонôмъ его свѣтлѣ розпôзнати можна було щось, якъ бы великій човенъ. Бувъ ще дуже далеко, але зближались до него. Однакожь по якôмсь часѣ Орликъ побачивъ, що човенъ впередъ не посувае ся.

Вплили на велику и широку струю, що ишла въ противну сторону вôдъ човна. Наразъ напнята тыка пукла въ рукахъ Орлика. Були безъ весла. Струя несла ихъ щоразъ дальше, свѣтло меншало. На щастє впливъ поромъ на дерево, що стояло самôтно на степу, и задержавъ ся въ его галузю.

Зачали обое кричати о помôчь, але шумъ воды заглушавъ ихъ голосы.

— Стрѣлю, — сказавъ Орликъ — побачуть свѣтло, почують гукъ.

Ледви подумавъ, вже пôднѣсъ въ гору цѣвку карабіна, але замѣсть стрѣлу давъ ся чути лише глухій ударъ курка о пановку. Порохъ замокъ.

Орликъ кинувъ ся на поромъ, якъ платва. Не було рады. Хвилю лежавъ мертвый. Вконци пôднѣсъ ся и сказавъ:

— Марисю! Иншу дѣвку давно бы я волею-неволею взявъ и въ лѣсы занѣсъ. Думавъ я и зъ тобою такъ зробити, але не смѣвъ, бо полюбивъ тебе. Ходивъ я, якъ вовкъ, по свѣтѣ и люде мене боялиcя, а я тебе злякавъ ся и хиба ты Марисю мене вчарувала. Та якъ ты мене не полюбишь, то лѣпша смерть! Выратую тебе або згину, але якъ згину, то ты мене, сердечна, пожалуй и змовъ молитву за мене. Що я тобѣ виненъ?... Кривды тобѣ я не зробивъ. Ей, Марисю, Марисю, буди здорова, моя люба, мое сонце!...

И нѣмъ отямилась, що задумуе робити, вже кинувъ ся вôнъ на воду и зачавъ плисти. Хвилину видѣла въ темнотѣ его голову и руки, якъ пороли воду противъ струѣ, бо славный бувъ зъ него пливакъ. Але небавомъ щезъ ѣй зъ очей. Пливъ до човна по ратунокъ для неи. Быстра струя спиняла его руки, щось якъ бы тягнуло его въ задъ, але вôнъ выдиравъ ся и дальше пливъ. Якъ бы мôгъ бувъ оминити сю струю и трафити на яку иншу, доплывъ бы певно. Тымчасомъ хочь якъ силувавъ ся, то лише помалу мôгъ посувати ся впередъ. Густî жовтавî волны кидали неразъ ему пѣною въ очи, тому взносивъ голову, набиравъ въ себе воздуху, а очима вдививъ ся въ темноту, щобы побачити, де човно зъ свѣтломъ. Часомъ сильнѣйша филя цофнула его, часомъ пôднесла въ гору; вôддихавъ щоразъ тяжше: чувъ, що колѣна ему деревѣють. Подумавъ: не доплину, але въ тôмъ шепнуло ему щось въ ухо, якъ бы любый голосъ Марисѣ: „ратуй мене“ и знову зачавъ вôнъ зъ роспукою розпирати воду руками. Лице его надувалось, уста его выкидали воду, очи выходили на верхъ.... Если бы вернувъ, то ще зъ струею доплывъ бы до порома, але вôнъ о тôмъ и не думавъ, бо свѣтло човна було щоразъ близше и близше. Справдѣ и човно плыло до нього, несене тою самою струею, зъ котрою вôнъ боровъ ся.

(Конець буде).

…ньского. Згорѣли тамъ всѣ стайнѣ, а разомъ зъ ними около 100 штукъ худобы. Необôйшлось и безъ жертвъ …ъ людахъ; згорѣли два паробки дворски, батько и сынъ, …ъ котрыхъ послѣдный спавъ на подѣ стайнѣ. На мѣсце …ожару прибувъ и Є. Ексц. п. Намѣстникъ ґр. Бадені.

— **Пригода въ цирку.** Въ тутешнôмъ цирку Сі…олього сталась оногды пригода однôй зъ вольтіжерокъ. …анна та показуючи штуки на кони пôдчасъ ѣзды упа…а на крижи такъ сильно на землю, що стала безъ па…яти и служба циркова мусѣла єи вынести до ґардеробы, …э лѣкарѣ поспѣшили ѣй заразъ на помôчь. На щасте …ольтіжерцѣ не стало ся нѣчого, она лишь сильно по…овкла ся, але за пôвъ годины по тôмъ явилась знову …а аренѣ.

— **Вовки.** Вôдъ якогось часу волочать ся коло …шанця въ старомѣскôмъ повѣтѣ три вовки и роблятъ …амъ велику шкоду въ худобѣ.

— **Сензаційный процесъ** закôнчивъ ся оногды …ъ Знаймѣ на Моравѣ ще сензаційнѣйше. Черезъ кôлька …нѣвъ велась розправа противъ якогось Кароля Фукача, …ластителя бôльшои посѣлости, котрый мавъ убити свою …естру, щобы забрати вôдтакъ вôдъ неи грошѣ. Слѣдство … розправа вправдѣ не дали зовсѣмъ нехибного доказу, …о Фукачъ єсть убійникомъ своєи сестры, анѣ вôнъ самъ …о того не признавъ ся. Коли однакожъ судьи присяжнй …ризнали его выноватымъ убійства, а трибуналъ на пôд…тавѣ того вердикту засудивъ Фукача на кару смерти …ерезъ повѣшенє, зложивъ той несподѣвано ще бôльше …ензаційне якъ цѣлый процесъ вôзнанє. Вôнъ признавъ …я передъ судьєю, що вправдѣ самъ не убивъ сестры, …е наймивъ убійника, якогось рѣзника Цоуфаля, котро…у обѣцявъ заплатити 8.000 зр. Цоуфаль убивъ отже …естру Фукача, а самъ Фукачъ дививъ ся на то, якъ …бійникъ убивавъ его сестру. Цоуфаля арештовано. Пô…нѣйше арештовано такожъ матерь убитои, бо єсть пôдо…рѣнє, що она була въ змовѣ зъ сыномъ.

— **Небезпечныхъ** розбійникôвъ удалось вѣдень…кôй поліціи выслѣдити сими днями. Суть то чоловѣкъ … жѣнка, якись Францъ и Алойсія Шнайдеры. Въ по…атку червня убили они въ лѣсѣ коло Вѣдня якусь …лужницю и обрабували єи. Въ ихъ помешканю найдено …це три куферки якихсь другихъ служниць, котрыхъ они …абуть такожъ убили.

Всячина.

— **Треба користати зъ кождои нагоды,** …умала собѣ Іосифа Саксъ, котра выплѣтає …рѣсла у Вѣдни, а котра ставала оногды пе…редъ вѣденьскимъ судомъ за то, що єи песъ …одивъ безъ намордника. Она спôзнилась тро…ки на термінъ и станула передъ судомъ якъ …разъ въ пору, коли судья вже засудивъ єи …увъ заочно на 2 зр. кары. Саксъ сказала, що …готова заплати кару заразъ, лишь має одну …просьбу до высокого трибуналу. — „А то …яку?“ — пытає судья. — „Я просила бы“ — …каже жѣнка — „щобы высокій трибуналъ за…памятавъ собѣ мою адресу, бо и я въ замѣну …хотѣла бы зробити интересъ зъ высокимъ три…буналомъ.“ — „Якій же интересъ“ — спы…тавъ зновъ судья, а жѣнка показуючи рукою …на крѣсла каже: „Тотй крѣсла потребують …конче новои плетѣнки.“ Въ сали наставъ за…гальный смѣхъ.

— **Добра память не въ пору,** Першій приятель (побачившись зъ товаришемъ по …кôлькохъ рокахъ розлуки): „Чи пригадуєшь собѣ панну Шапутôвну?“ — Другій при…ятель: „Ще и якъ добре! Живцемъ стоить …менѣ передъ очима. Була красна, нема що ка…зати; але бѣснувата, легкодушна и дуже нар…вана. Я неразъ собѣ думавъ: Нещаслива доля …того, хто зъ нею оженить ся!“ — Першій приятель: „Она вже вôдъ трохъ лѣтъ моєю жѣнкою.“

Вѣсти епархіяльнй.

Еп. Перемыска.

Еп. консисторія оповѣщує *конкурсъ на принятє кандидатôвъ стану духовного до семинарій духовныхъ* зъ речинцемъ для Вѣдня на день …14 вересня а до Львова на день 28 вересня, …въ котрыхъ то дняхъ просячй въ канцеляріи еп. консисторіи до вступного испыту явити ся мають. До дотычныхъ подань треба долучити: 1) свѣдоцтво уродженя и хрещеня; 2) свѣдоцтво укôнченыхъ школъ людовыхъ, всѣ свѣдоцтва ґимназіяльнй и свѣдоцтво зрѣлости; 3) свѣдоцтво поведеня; 4) свѣдоцтво здоровля выдане повѣтовымъ лѣкаремъ або семинарицкимъ; 5) свѣдоцтво убожества затверджене дотычнымъ старостствомъ; 6) свѣдоцтво вдоволеня повинности войсковôй, выдане староствомъ.

До принятя питомцѣвъ *до перемыского дякôвского заведеня* фундаціи бл. п. еп. Снѣгурского на р. 1891/92 вызначує ся речинець на день 1 н. ст. жовтня. Условія принятя суть: 1) укôнченый 17 рôкъ житя; 2) непорочнôсть обычаѣвъ; 3) укôнчена 4 або що найменше третя кляса школъ народныхъ зъ добрымъ успѣхомъ; 4) добрый чистый голосъ. Поданя неостемпльованй, осмотренй потрѣбными свѣдоцтвами мають предложити ся черезъ урядъ парохіяльный найдальше до 25 вересня. Всѣ кандидаты мають явити ся 1 жовтня въ канцеляріи консисторскôй. Замѣсть формального свѣдоцтва хрещеня достаточно буде, сли урядъ парохіяльный на просьбѣ убѣгателя примѣтить рôкъ, мѣсяць и день уродженя тогожъ а также имя, станъ и мѣсце перебуваня его вôтця.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

12 серпня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	9·40 10·30	9·— 10·—	9·— 10·15	9·50 10·50
Жито	7·25—8·—	7·——7·75	6·75—7·80	7·50—8·25
Ячмѣнь	7·——7·30	6·——6·75	5·75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·50—7·85	7·——7·50	6·90—7·15	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.—13.50	12 —13.—	12·—13·—	12·25 13·60
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	17·—17·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 17·— до 17·50 зл.

Жито пошукує ся.

Хмель вôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Покликъ вôдъ спѣвацкои артистичнои двацятки Русинôвъ-академикôвъ.

Якъ минувшихъ лѣтъ, такъ и сего року мы пôдписанй зорґанізували доборну дванацятку спѣвакôвъ, котра бы въ порозумѣню зъ мѣсцевыми комітетами устроила въ бôльшихъ мѣстахъ концерты на необмеженый дохôдъ фонду будовы руского народного театру. Цѣль наша ясна и взнесла: пôдчасъ академічныхъ студій радй бы й мы докинути дещо до позитивнои громадскои працѣ; певнй мы що идеєю сею не лишь мы перенятй, а що поручь стоять не то сотнѣ, а тысячѣ людей, все готовыхъ станути тамъ, де йде въ якôмъ бы то не було напрямѣ о користь дорогои вôтчины, святои справы рускои. Повертаючи кораблемъ изъ славнои ческои прогульки „Бояна“ — зродилась въ насъ тая гадка, котру хочемо зреалізувати. Взываємо всѣхъ людей доброи волѣ, выпробованого характеру и зелѣзнои енерґіи, станути до дѣла поручь зъ нами, просимо засновувати мѣсцевй комітеты. Нехай всюды тôлько оденъ щирый чоловѣкъ найде ся, — мы певнй за успѣхъ! Звертаємо увагу нашу въ головнôй мѣрѣ на мѣста Сянôкъ, Дрогобичь, Стрый, Самбôръ, Николаѣвъ, Станіславôвъ, Коломыя, Черновцѣ, Залѣщики, Борщѣвъ, Копичинцѣ и т. д. — и просимо тамошныхъ патріотôвъ о помôчь. Часъ вôдбутя прогульки вôдъ 1 до 20 н. ст. вересня с. р. Силы спѣвочй якъ найлучшй, переважно солісты и члены „Львôвского Бояна“, окрôмъ того пянистъ и декляматоръ. По концертахъ вôдбудуть ся танцѣ.

Дохôдъ — якъ згадано — призначеный на фондъ будовы театру. Всѣхъ силы повиннй звернутись на те, щобы его збôльшити; хто бувъ въ ческôмъ „Divadl-ѣ“ — той ледви чи не переживъ гôркои хвилѣ, згадавши про бракъ такои институціи у насъ. Але треба роботы на цѣлôй лініи, нехай всяка одиниця зробить те, що до неи належить въ данôй хвили, а все певно выпаде гарно. Мы завернемо всюда туды, де насъ кликати-муть и де сподѣваный буде хосенъ для провôдной идеи прогульки.

Заявляємо такожъ, що мы не стоимо въ звязи зъ рôвночасно завязаною „шѣснацяткою“, — що въ рукахъ нашихъ спочивало въ великôй мѣрѣ веденє послѣдныхъ двохъ вандрôвокъ, а такожъ участь въ торôчнôй артистичнôй прогульцѣ, надто цѣлый провôдъ першои прогульки артистичнои въ роцѣ 1889. Зъ другои стороны ручимо за тактовне, безкористовне и солідне веденє прогульки. Удавати ся у всѣхъ справахъ треба якъ найскорше до провôдника прогульки.

Іосифъ Партицкій (зъ вѣденьскои „Сѣчи“) провôдникъ прогульки, почта Отинія. — *Остапъ Нижанкôвскій* (зъ „Бояна“) яко диріґентъ. — Драндъ *Иванъ Гриневецкій* (зъ вѣденьскои „Січи“) и *Олекса Венгриновичь* (зъ „Бояна“).

ТЕЛЕГРАМЫ.

Ишль 12 серпня. На ґалевôмъ обѣдѣ були крôмъ Є. Вел. Цѣсаря и короля сербского, ще и Архікн. Францъ Сальваторъ, баварскій кн. Леопольдъ зъ женою Архікн. Ґізелею, ґр. Кальнокій и сербска свита. Вечеромъ вôдбуло ся театральне представленє.

Парижъ 12 серпня. Вел. кн. Алексѣй выпросивъ ся вôдъ торжественного принятя въ Віші, бо казавъ, що ѣде инкоґніто. Мимо того постановивъ комітетъ выѣхати єму на стрѣчу и повитати єго.

Софія 12 серпня. Міністры выѣхали до Рущука на повитанє князя.

Константинопôль 12 серпня. Проводиремъ розбишакôвъ що зловили Реймонда, посесора фôльварку коло Родосто, має бути Атанасіосъ.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Надôслане

Родимцѣ! Выдавництво „Рускои Историчнои Бібліотеки“ поклало собѣ задачу, подати Вп. Родимцямъ енціклопедію историчну нашои бувальщины вôдъ найдавнѣйшихъ часôвъ ажь до теперѣшныхъ, зложену зъ творôвъ найлучшихъ историкôвъ. Зъ симъ (XIII) томомъ будуть мати Вп. Родимцѣ вже 11 томôвъ, котрй сягають въ половину XVII. стол. (небавомъ буде выповнена прогалина VII и VIII томомъ). Однакожъ вже теперь, коли выдавництво ледви доходить половины, першй томы вычерпують ся такъ, що пôзнѣйшй предплатники ледви зможуть зложити собѣ комплеты. Такъ зъ І. и II. тому лишило ся ще по 150 примѣрникôвъ и задля того заявляємо, що лише до 1 руск. жовтня с. р. можна буде набувати сй томы разомъ зъ слѣдуючими 9-ма за 12 р. (брошурованй), а зъ 1-мъ жовтня І и II томъ „Руск. Ист. Бібліотеки“ можна буде достати лише по цѣнѣ книгарскôй 3 зр. 50 кр. Просимо отже тыхъ Вп. Родимцѣвъ, котрй бажали бы набути комплетъ „Рускои Историчнои Бібліотеки“ по цѣнѣ пренумераційнôй о скорй замовленя. Передплату найлучше надсылати (можна и мѣсячными ратами пôсля власнои декляраціи) пôдъ адресою:

Олександеръ Барвѣньскій,
проф. семін. учит. у Львовѣ, ул. св. Николая, 13, II.

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Знаменитй средства до консервованя зубôвъ и ясель о удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именни **Порошокъ до зубôвъ** салициловый и зъ руты надае зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а такожъ и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усувае зъ неи непріятный смакъ, а такожь забеспечуе ясла передъ всѣми **слабостями.**

Перша краева фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ **хиньске срѣбло**

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Краковъ, Ринокъ ч. 26.

поручають:

Предметы служачй до ужитку церковного и домового, ôдповѣднй на **выправы слюбнй, подаруики,** у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репарацій, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметовъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

Гербата россійска. Самовары Тульскі.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

МОЛОКО стерилизоване

пôсля методы того професора, есть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступае цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленй тымъ молокомъ не слабують на жаднй слабости жолудковй або кишковй и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштуе найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймае

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Каварнѣ

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, выробляе фабрика выробôвъ гигіенично - диететичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылае щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ есть найлѣпшимъ зъ истнуючихъ средствъ ôдживчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

Ковдры шитй по зр. 4·50, 5, 6, 8, 10 зр. и выше

власнои роботы

матерацы волосянй по зр. 14, 16, въ всякôй цѣнѣ по 30 зл.; — вкладки спружиновй до лѣжокъ, подушки пѣрянй и волосянй, сѣнники и т. п. поручае въ найбôльшôмъ доборѣ **Іосифъ Шустеръ, у Львовѣ** улици **Коперника 7.**

Яковъ Федеръ

бувшій секундаріюшъ общого шпиталя у Львовѣ, осѣвъ въ **Устю зеленôмъ.**

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИГІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

У ЛЬВОВѢ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручае **французскій кураційный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ оригінальныхъ фляшкахъ 3/4 літров. по 2 зр. 60 кр.

Такожъ поручае превосходне средство диететичне

КЕФИРЪ

правдивый, споряджений зъ грыбкôвъ кавкаскихъ.

Замовленя на провинцію залагоджують ся вôдворотною почтою.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

поручае выпробованй и за скуточнй узнанй

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знаменитй въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде обава сухôтъ, такожъ въ початкахъ хоробы радикально убиваючй бактеріи. — Цѣна пуделка 1 злр. (Зô способомъ ужитя.)

EXCELSIOR

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньемъ костей и т. п.

Велике число узнань и подякъ, позваляе менѣ запоручити, що дешеве се домове средство лѣчить всякй, хотьбы застарѣлй зъ давныхъ лѣтъ ревматизмы.

Цѣна фляшки 60 кр. в. а. (зô способомъ ужитя.)

Подяка. Всч. п. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшй слова подяки за Вашь дѣйстно чудесный *Excelsior*. Страшнй терпѣня, якй выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довгй лѣта треваючй болѣ въ костяхъ нôгъ, котрымъ нѣ одна сѣрчана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôднятй, по нелертю кôлькохъ фляшокъ „Excelsior“-а. — Вдячнôсть моя для Васъ Пане тревали буде якъ довго жити буду, а першимъ еи ôдгомономъ най будуть тй слова моеи подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891. **Антоній Гордыньскій.**

Прошу адресовати **В. Виткевичь,** аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.